BOAT Butlletí oficial de l'Arquebisbat de Tarragona

Núm. 717 25 de febrer de 2025 Pàg. 001

CARTA DOMINICAL

277. El Jubileu i el do de la indulgència

23 de febrer de 2025

Benvolguts i benvolgudes, amb els anys sants o jubilars, l'Església catòlica ha donat al jubileu hebreu un significat més espiritual. Consisteix en un perdó general, una indulgència oberta a tots, i la possibilitat de renovar la relació amb Déu i amb els altres. D'aquesta manera, l'any sant és sempre una oportunitat per a aprofundir la fe i viure amb un compromís renovat el testimoniatge cristià.

L'any sant comporta la referència a la indulgència. Fonamentalment la *indulgència* és l'expressió de l'amor misericordiós de Déu davant l'home pecador. El perdó de Déu pels nostres pecats no coneix límits. Déu està sempre disponible al perdó i mai no es cansa d'oferir-lo de manera sempre nova i inesperada. Però, amb tot, nosaltres continuem vivint l'experiència del pecat. Sabem que Déu ens crida a la perfecció, com afirma Jesús mateix en el sermó de la muntanya (cf. Mt 5,48), però sentim fort el pes del pecat. Malgrat el perdó, afirma el papa Francesc, «portem en la nostra vida les contradiccions que són conseqüència dels nostres pecats». «En el sagrament de la reconciliació Déu perdona els pecats, que realment queden cancel·lats; i tanmateix, l'empremta negativa que els pecats tenen en els nostres comportaments i en els nostres pensaments roman» (*Misericordiæ vultus*, 22). Sobretot, aquell que ha pecat greument ha pogut experimentar, malgrat el perdó, les ferides que aquesta falta ha ocasionat en el fons del seu cor. Es tracta d'una ferida que costa de cicatritzar i que, a voltes, ens torna a inclinar al mal. El do de la indulgència és la remissió total davant Déu d'aquestes ferides que, en determinades circumstàncies, se'ns atorga per mitjà de l'Església. «No sense raó a l'antiguitat el terme *misericòrdia* era intercanviable amb el d'*indulgència*, precisament perquè pretén expressar la plenitud del perdó de Déu que no coneix límits» (*Spes non confundit*, 23). La misericòrdia, equival a indult i, com afirma el Papa, «esdevé *indulgència* del Pare que a través de l'Esposa de Crist arriba al pecador perdonat i l'allibera de qualsevol residu de la conseqüència del pecat, habilitant-lo a obrar amb caritat, a créixer en l'amor més aviat que recaure en el pecat» (*Misericordiæ vultus*, 22). Al capdavall, com afirmava sant Pau VI, «Crist és la nostra indulgència» (*Apostolorum limina*, 2). Amb tot, això no treu que no hàgim de continuar lluitant contra la concupiscència del pecat que, tot i que no és pecat, prové del pecat i ens inclina cap a ell.

Amb la indulgència, el cristià constata amb certesa la infinita misericòrdia de Déu amb aquell indult de tota pena davant els pecats comesos i ja confessats. Amb motiu de l'Any Sant, es pot rebre el do de la indulgència fent un pelegrinatge a una església jubilar. També, portant a terme obres de misericòrdia i de penitència, amb la deguda confessió sacramental dels pecats propis.

Ben vostre,

† Joan Planellas i Barnosell
Arquebisbe metropolità de Tarragona i primat